

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1MObdV/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 9015898612
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9015898612.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., JUDr. Gabriely Mederovej, JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu: PK Faktoring, s. r. o., so sídlom Staré Grunty 162, Bratislava, IČO: 47 808 900 (predtým A. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom P.), zastúpeného advokátom Mgr. Richardom Karkóom, so sídlom Sad na Studničkách 1029/32. Žilina, proti žalovanému: Mesto Martin, so sídlom Nám. S. H. Vajanského 1. Martin, IČO: 00 316 792, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mrázovský & partners. s. r. o., so sídlom Mariánske nám. 2, Žilina, IČO: 36 855 278, o zaplatenie 3 422 293,04 eur s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 19Cb/161/2002. o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2015, sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014. takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky zastavuje.
Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19. marca 2014. č. k. 19Cb/161/2002-1059 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 422 293,04 eur s 11,4% úrokom z omeškania ročne od 15. septembra 2002 do zaplatenia a žalobu o zaplatenie 25% úroku z omeškania ročne zo sumy 3 422 293,04 eur od 1. januára 1998 do 14. septembra 2002 a 13,6% úroku z omeškania ročne zo sumy 3 422 293,04 eur od 15. septembra 2002 do zaplatenia zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom zo dňa 26. februára 2015, sp. zn. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014 o odvolaní žalobcu a žalovaného proti prvostupňovému rozsudku rozhodol tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, rozsudok súdu prvej inštancie a uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16. decembra 2013, č. k. 19Cb/161/2002-1059 potvrdil a stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odvolací súd potvrdil vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, a proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie

uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 422 293,04 eur s 11,4% úrokom z omeškania ročne od 15. septembra 2002 do zaplatenia, podal na základe podnetu žalovaného dňa 30. apríla 2015 dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky.

Konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa viedlo na Najvyššom súde Slovenskej republiky odo dňa 30. apríla 2015 pod sp. zn. 1MOBdoV/2/2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením č. k. 1MOBdoV/2/2015-1351 zo dňa 25. februára 2016, právoplatným dňa 7. marca 2016, dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Uvedené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo zrušené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 454/2016-162 zo dňa 26. januára 2017, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o tom, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MOBdoV/2/2015 zo dňa 25. februára 2016 porušené bolo. Z toho dôvodu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MOBdoV/2/2015 zo dňa 25. februára 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky povinnosť uhradiť sťažovateľovi (žalobcovi) trovy konania v sume 909,48 eur na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Po zrušení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MOBdoV/2/2015-1351 zo dňa 25. februára 2016 vyššie uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky a vrátení veci dovolaciemu súdu na ďalšie konanie, t. j. odo dňa 20. apríla 2017 bola predmetnému konaniu o dovolaní generálneho prokurátora pridelená sp. zn. 1MOBdV/1/2017.

Podaním zo dňa 22. januára 2018, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 23. januára 2018, vzal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Späťvzatie dovolania odôvodnil tým, že podaním, doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dňa 29. decembra 2017, vzal žalovaný podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora späť.

Podľa § 446 C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

Podľa § 464 C. s. p. na konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa primerane použijú ustanovenia o dovolaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), rozhodujúc vo veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 443 C. s. p. v spojení s § 464 C. s. p., so zreteľom na späťvzatie dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky, konanie o dovolaní generálneho prokurátora v zmysle citovaného ustanovenia § 446 C. s. p. v nadväznosti na ustanovenie § 464 C. s. p. zastavil.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanoveniami § 464 a § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.